

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 25Co/4/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4407206033  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4407206033.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobkyne: Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie Jána Pavla II. 7, IČO: 35 593 008, zastúpenej: Petruška & partners s.r.o., Nitra, Kupecká 18, IČO: 47 254 882, proti žalovanému: Slovenský pozemkový fond, Bratislava, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, o vydanie nehnuteľných vecí, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 06. októbra 2020 pod č.k. 6C/89/2007- 1 268 takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa (pôvodne označená ako Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Trnava, Hollého 10) sa žalobou zo dňa 20.04.2007 domáhala vydania nehnuteľných vecí, pozemkov - parciel v k.ú. P. I. č. XXXX les o výmere 2885 m<sup>2</sup>, č. XXXX roľa o výmere 223977 m<sup>2</sup>, č. XXXX pasienok o výmere 1978 m<sup>2</sup>, č. XXXX roľa o výmere 15912 m<sup>2</sup>, č. XXXX dom o výmere 705 m<sup>2</sup>, č. XXXX roľa o výmere 130058 m<sup>2</sup>, č. XXXX cesta o výmere 3150 m<sup>2</sup>, ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložke č. 3, a ktoré sú zároveň v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zapísané na LV č. XXX k.ú. P. I. ako parcela registra „C“ č. XXXX/2 - lesné pozemky časť výmer, parcela registra „C“ č. XXXX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 705 m<sup>2</sup> a parcela registra „C“ č. XXXX/2 - orná pôda časť výmer, spolu s dokumentáciou, ktorá k nej prislúcha. Žalobu odôvodnila tým, že pôvodným vlastníkom nehnuteľností bola Uhorská náboženská základina. Podľa predpisov Rímskokatolíckej cirkvi zaradená pod zbožnú nadáciu, ktorá je zoskupením vecí určených na ciele zodpovedajúce poslaniu cirkvi, schválená kompetentnou cirkevnou vrchnosťou (W. XXXX a nasl. CIC 1917). Dňa 24.4.2006 vyzvala žalovaného na navrátenie vlastníctva nehnuteľnostiam a na ich vydanie. V bodoch 2 až 51 citoval celé písomné vyjadrenia strán sporu, zápisnice o pojednávaní z vylúču strán. Len v bode 15 uviedol, že na základe požiadavky konajúceho súdu mu bolo zaslané oznámenie Štátneho pozemkového úradu v Prahe č. 35428/25-II/4 zo dňa 26.03.1925, ktorým sa oznamuje Okresnému súdu vo P., aby v pozemnoknižnej vložke č. 1 poznamenal, že nehnuteľnosti sú zabrané štátom podľa zákona č. 215/1919 Sb.. Uvedené oznámenie bolo zaslané právnym zástupcom strán. V bode 16 uviedol, že na základe požiadavky konajúceho súdu Okresný úrad B. katastrálny odbor podaním zo dňa 22.4.2015 oznámil, že pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX sú evidované tak, že parcela č. XXXX zodpovedá častiam parciel registra „C“ č. XXXX, XXXX/X na LV č. E a časti parcely registra „C“ č. XXXX/X na LV č. XXX. Zároveň uviedol, že parcela č. XXXX zodpovedá častiam parciel registra „C“ č. XXXX/1 na LV č. E, č. XXXX/X na LV č. XXX a č. XXXX/X na LV č. E. Uviedol, že parcela č. XXXX zodpovedá časti parcely registra „C“ č. XXXX/X na LV č. XXX, parcela č. XXXX zodpovedá častiam parciel registra „C“ č. XXXX/X na LV č. XXX a č. XXXX/X na LV č. E, parcela č. XXXX zodpovedá parcele registra „C“ č. XXXX na LV č. XXX, parcela č. XXXX zodpovedá parcele registra „E“ č.

XXXX/X na LV č. E a parcela registra „C“ č. XXXX/X na LV č. XXX a parcela č. XXXX zodpovedá parcele registra „E“ č. XXXX/X na LV č. E a častiam parcel registra „C“ č. XXXX/X na LV č. XXX a č. XXXX na LV č. E. Súčasne boli súdu zaslané LV č. XXX a č. E k.ú. P. I.. V bode XX uviedol, že na základe požiadavky konajúceho súdu Okresný úrad B. Z. katastrálny odbor podaním zo dňa XX.XX.XXXX oznámil, že k parcele registra „C“ č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXX k.ú. P. I. nie je evidovaný žiadny správca. Podľa údajov katastra platného do XX.XX.X004 bol k uvedenej parcele evidovaný ako užívateľ LESY SR, š.p. X. X., Námestie SNP č. 8.. V bode 4X.,44. uviedol, že Okresný úrad B. Z., pozemkový a lesný odbor podaním zo dňa X7.09.X0X9 oznámil konajúcemu súdu, že parcela registra „C“ č. XXXX/X k.ú. P. I. bola ku dňu 0X.05.X005 evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve SR - Slovenský pozemkový fond Bratislava a to isté stanovisko oznámil aj Okresný úrad B. Z., katastrálny odbor. LESY SR, š.p. X. X. podaním zo dňa X8.XX.X0X9 oznámili, že parcela registra „C“ č. XXXX/X k.ú. P. I. ku dňu 0X.05.X005 bola spravovaná a obhospodarovaná LESMI SR, š.p. (OZ L., lesná správa L.).

X.X. Citoval ustanovenia § X odsek X, X Zákona č. X6X/X005 Z. z., § X odsek X, X Zákona č. X6X/X005 Z. z., § 4 odsek X Zákona č. X6X/X005 Z. z., § 5 odsek X, X Zákona č. X6X/X005 Z. z., § X7 odsek X Občianskeho zákonníka, § X44 CSP a uviedol, že po oboznámení sa so žalobou a s vyššie uvedenými dokladmi založenými v spise, na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení zistil, že žaloba nie je dôvodná. Právny predchodca žalobkyne Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-trnavská arcidiecéza Trnava vyzvala žalovaného včas podanou výzvou zo dňa X9.04.X006, doručenej žalovanému dňa X4.04.X006 k navráteniu vlastníctva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k.ú. P. I., zapísané v PK č. X. V uvedenej výzve uviedla, že nehnuteľnosti špecifikuje v prílohe k výzve podľa ich zápisu v PK vložke č. X, identifikácie parcel a LV č. XXX. Príloha k výzve - špecifikácia parcel obsahovala parcely registra „C“ č. XXXX/X lesný pozemok a č. XXXX/X orná pôda, ktoré sú zapísané na LV č. XXX k.ú. P. I.. Zároveň na tejto špecifikácii boli uvedené pôvodné PK parcely č. X5XX les, XXXX roľa, XXXX pasienok, XXXX roľa, XXXX roľa a XXXX cesta, ktoré sú zapísané v PK vložke č. X k.ú. P. I.. V priebehu konania žalobkyňa podaním zo dňa X0.0X.X008 spresnila žalobu tak, že žiadala aby konajúci súd rozhodol nasledovne: „Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobkyni vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu B. Z. na LV č. XXX k.ú. P. I. a to k parcele registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 8709X mX, k parcele registra „C“ č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 705 mX a k parcele registra „C“ č. XXXX/X orná pôda o výmere 67699 mX spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha a to do X dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“ Konajúci súd uznesením č. 6C/89/X007-XX9X zo dňa 06.XX.X0X9 pripustil zmenu žaloby v požadovanom smere, a teda predmetom žaloby boli len parcely registra „C“ č. XXXX, XXXX/X a XXXX/X.

X.X. Dospel k záveru, že nebola daná aktívna legitímácia žalobkyne v konaní podľa § X ods. X zákona č. X6X/X005 Z.z., v ktorom sa uvádza, že právo na navrátenie vlastníctva môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8.5.X945 spôsobom uvedeným v § X. V danom prípade je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti boli vo vlastníctve Uhorskej náboženskej základiny. Nešlo o vlastníctvo cirkvi ani náboženskej spoločnosti. Uhorská náboženská základina je ako vlastníčka zapísaná v časti B vlastníctvo na uvedenej pozemkovej vložke č. X k.ú. P. I.. Uhorskú náboženskú základinu nemožno stotožňovať s Rímskokatolíckou cirkvou. Ide o celkom iný samostatný subjekt, hoci zdroj jej majetku pochádza aj zo zdrojov poskytnutých Rímskokatolíckou cirkvou, pričom pozostáva aj z iných zdrojov. Pri posudzovaní povahy subjektu Uhorskej náboženskej základiny je potrebné vychádzať zo záverov obsiahnutých v publikácii „Verejné základiny dištriktu P. X785 - X954“ publikácie autora F. U., Slovenská archivistika X99X, v ktorej sa jednoznačne uvádza, že náboženské základiny nemožno stotožňovať s rímskokatolíckou cirkvou. Ide o samostatné subjekty. Ich majetok bol tvorený z viacerých prameňov, a to: z úspor na dotáciách, ktoré boli na základe nariadenia K. vyplácané náboženskému fondu zo štátnej pokladnice, z palestínskeho zvyškového fondu určeného pôvodne na vydržiavanie svätých miest v L. zo skapitalizovania hodnoty majetkov zrušených reholí a kláštorov, ktoré neboli zreštituované, z nehnuteľných majetkov zrušených reholí a kláštorov, z výkupného kapitálu X84 000 zl., ktoré splatilo P. biskupstvo ako výmenu za X. a P. benefíciá, z kapitálu X 000 zl. (vyvodzovacie štátne dlhopisy) na podporovanie kňazských seminárov, interkarálne dôchodky uprázdnených vyšších kňazských benefícií a z rôznych súkromných základín. V uvedenej publikácii sa uvádza, že v nariadení z X8.XX.X794 sa výslovne uvádza, že náboženský fond a podobne aj fond študijný slúžia výlučne na katolícke účely v zmysle zákonného článku XXVI z roku X79X. Nemožno z toho uzatvárať, že majetok náboženského

fondy je cirkevným majetkom. Dispozičné právo s majetkami náboženského fondu nevykonávala cirkev ale kráľ ako reprezentant vládnej moci a najvyšší patrón prostredníctvom štátnych orgánov, menovite prostredníctvom Uhorskej kráľovskej miestodržiteľskej rady. V uvedenej publikácii sa tiež uvádza, že na tomto základe bol náboženský fond spravovaný i po reštitúcii Uhorskej ústavy po rakúsko - maďarskom vyrovnaní v roku X867. Toto právo zmenených štátových pomerov recyklovaním uhorského práva vládou nového štátu prešlo podľa ods. 64 zákona č. XXX/X9X0 Sb. z ústavnej listiny na vládu Československej republiky (str. X0 uvedenej publikácie). V uvedenej publikácii sa taktiež uvádza, že právo disponovať a nakladať s náboženským fondom neprislúchalo cirkvi ale štátu a zásah cirkvi do jeho správy má len ráz formálny a poradný (str. X9 uvedenej publikácie). Pretože hlavným atribútom vlastníckeho práva je aj právo dispozičné, t.j. právo nakladania s majetkom, z uvedeného je zrejmé, že cirkev nemala toto právo, ale že dispozičné právo s majetkom základiny patrilo štátu. Nemožno preto ani dovodiť, že majetok základín - fondov bol majetkom patriaci cirkvi.

Preto dospel k záveru, že základiny ako združenia majetku nemožno stotožňovať s cirkvou ako združením osôb tak ako je to uvedené v § 4 zákona č. X08/X99X Zb. Žalobkyňa v priebehu celého konania nepredložila žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že náboženské základiny fondy boli súčasťou organizačnej štruktúry rímskokatolíckej cirkvi alebo, že boli vo vlastníctve rímskokatolíckej cirkvi.

X.4.Ďalej uviedol, že z výzvy na navrátenie nehnuteľných vecí v porovnaní s petitom žaloby je zrejmé, že žalobkyňa nepožadovala vo výzve navrátenie pôvodnej PK parcely č. XXXX dom. Z toho dôvodu považoval žalobu v tejto časti za nedôvodnú, pretože právo na jej vydanie nebolo uplatnené výzvou v zákonnej lehote t.j. od 0X.05.X005 do X0.04.X006. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby ohľadne parcely registra „C“ č. XXXX bola skutočnosť, že v katastri nehnuteľností bola uvedená parcela zapísaná na LV č. XXX k.ú. P. I. ako zastavané plochy a nádvorí. Vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti nebolo možné vrátiť.

X.5.V časti parcely registra „C“ č. XXXX/X, ktorá bola v katastri nehnuteľnosti zapísaná ako lesné pozemky aj v čase doručenia výzvy žalovanému mal z vyjadrenia LESOV SR, š.p. X. X. zo dňa X8.XX.X0X9 (čl. XX89) ako i z vyjadrenia Okresného úradu B. Z. pozemkový a lesný odbor zo dňa X7.09.X0X9 (čl. XX67) preukázané, že predmetná nehnuteľnosť bola ku dňu účinnosti zákona č. X6X/X005 Z.z. v užívaní a držbe LESY SR, š.p. X. X., Odštepny závod L., lesná správa L.. Žalovaný nebol pasívne legitimovaný, nebol povinnou osobou. Predmetné nehnuteľnosti neužíval, nedržal a ich faktickým užívateľom boli LESY SR, š.p. . Na tom nemení nič skutočnosť, že v evidencii nehnuteľností bol vedený ako užívateľ žalovaný. Preto pre nedostatok pasívnej legitimácie žalobu ohľadne tejto parcely zamietol.

X.6.Ďalej uviedol, že ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie, akým spôsobom podľa § X ods. X zákona č. X6X/X005 Z. z. prešli predmetné nehnuteľnosti do vlastníctva štátu. Žalobkyňa si nespĺnila povinnosť uvedenú v § 5 ods. X zákona č. X6X/X005 Z. z., t. j. povinnosť preukázať spôsob prechodu predmetných nehnuteľností do vlastníctva štátu. Vo výzve na navrátenie vlastníckeho práva uviedla, že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu podľa zákona č. X4X/47 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy. O tomto tvrdení nepredložila súdu žiadny dôkaz. Poznámka pod radovým číslom 7 v časti B v PK vložke č. X k.ú. P. I. o tom, že predmetné nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. X4X/47 Sb. ešte neznamená prechod vlastníckeho práva na štát. Zo zápisu v uvedenej PK vložke nevyplýva, že nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu iným spôsobom ako prevzatím bez právneho dôvodu tak ako je to uvedené v § X ods. X písmeno h) zákona č. X6X/X005 Z.z. .

X.7.O trovách konania rozhodol podľa § X55 ods.X CSP, X6X odsek X CSP a žalovanému v plnom rozsahu úspešnému, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

X. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § X65 ods. X písm. d), f) CSP. Nestotožnila sa so záverom súdu v zamietajúcej časti vydania parcely č. XXXX, pretože výzva na vydanie nehnuteľnosti obsahovala všetky náležitosti. Rozhodnutie súdu v tejto časti považovala za ústavne nesúladne, porušujúce je základné práva. Ďalej uviedla, že z predloženej identifikácie jednoznačne vyplýva, že správcom nehnuteľností ku dňu účinnosti zákona a naďalej je žalovaný. V ďalšej časti sa nestotožnila so záverom súdu o nedostatku jej vecnej aktívnej legitimácie. Opätovne v odvolaní ako v priebehu konania v písomných vyjadreniach, vyjadreniach na pojednávaní zopakovala

vývoj od založenia cirkevných fondov až po zápis v pozn. vl. č. X obsahujúcej vlastnícke právo Uhorskej náboženskej základiny, kde v časti B okrem iného je uvedené, že základina je v správe Likvidačnej komisie pre správu rímskokatolíckych cirkevných majetkov. Z toho vyplýva, že sporné nehnuteľnosti boli spravované likvidačnou komisiou, tvorili majetok Rímskokatolíckej cirkvi. Neuskutočnenie zmeny vlastníckeho práva z Uhorskej náboženskej základiny zdôvodnila nevýmazom záborovej poznámky z dôvodu nástupu II. Svetovej vojny a následne nástupom totalitného režimu. V závere dodala, že ak by teoreticky pripustila potrebu preukazovať vlastnícke právo v súvislosti s vedením pozemkových kníh, vydaním Apoštolskej konštitúcie Ad ecclesiastici regiminis incrementum zo dňa 0X.09.X9X7 a úradným opatrením- vládnym nariadením č.X04/X9X7 Sb. zo dňa 0X.09.X9X7 o formálnom zrušení cirkevných majetkov, sa stala skutočnou držiteľkou- vlastníčkou nehnuteľností. Opätovne ako v priebehu konania poukázala na závery rozsudkov NS SR X Cdo X47/X006 z X5.08.X008, X MCdo 9/X0X0 z X4.0X.X0X5, X Cdo 9/X0007 z X7.0X.X009, XCdo X0X/X009 z X0.XX.X0X0, ÚS SR IV.ÚS XX6/X0XX-X6 v ktorých bola posudzovaná aktívna legitímácia po študijných základinách, čím preukázala svoju aktívnu legitímáciu.

Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní prechodu sporných nehnuteľností na štát v rozhodnom období. Poukázala na poznámku v poz. vl., že sporné nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. X4X/X947 Sb.. Podľa citovaného zákona mala byť titulom nadobudnutia prídelová listina. Napriek jej snahe sa jej nepodarilo získať prídelovú listinu, respektívne iný doklad o odňatí vlastníckeho práva. Doložila listinu, z ktorej je možné vyvodiť, ktorým konkrétnym dňom štát postupom podľa zákona č. X4X/X947 Sb. nehnuteľnosti fakticky prevzal. Jedná sa o listinu Oznámenie Povereníctva školstva, vied a umení, odbor pre správu základín v Bratislave č. 7X5X/49 -X/X zo dňa 0X.XX.X949, z ktorej vyplýva, že poľnohospodársky majetok bol postupom podľa zákona č. X4X/X947 Sb. prevzatý do vlastníctva štátu ku dňu XX.XX.X949. Listina obsahuje dátum, číslo, vec „ako zrevidované majetky verejných základín- odovzdanie národným podnikom Čs. štátne lesy, Čs. štátne majetky, zaopatrovanie zamestnancov. Tým boli splnené podmienky na navrátenie vlastníctva, pretože jej štát odňal nehnuteľnosti bez náhrady podľa zákona č. X4X/X947 Sb.. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s odňatím podľa citovaného zákona, uviedla, že alternatívne prichádza do úvahy odňatie bez právneho dôvodu. Poukázala na ňou predložené doklady v priebehu konania preukazujúce prechod vlastníctva na štát v rozhodnom období. Napadnutý rozsudok žiadala zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu, alternatívne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

X.Žalovaný podal písomné vyjadrenie k odvolaniu. Nestotožnil sa so záverom žalobkyne o jej aktívnej vecnej legitímácii, pretože Uhorská náboženská základina nemala cirkevný charakter a jej majetok nebol cirkevný. Do roku X9X5 tento fond spravovala Likvidačná komisia zriadená Nariadením Ministerstva- plnomocníka vlády ČSR pre správu Slovenska č.4-X9XX. Po roku X9X5 ich spravovala Centrálna správa verejnozákladinových majetkov v Bratislave a po roku X9X8 Ministerstvo školstva a národnej osvetly v Bratislave, pri ktorom bola zriadená Centrálna správa verejnozákladinových majetkov, ktorá pôsobila až do roku X950. Likvidačná komisia mala v správe majetky dvojakého charakteru. Verejné základiny zanikli na základe zákona č. X9/X95X Sb.. Argumentáciu žalobkyne spočívajúcu v poukázaní na vyhlášku č. X5X/X950 Sb. a Výnosom Ministerstva školstva a národnej osvetly považovala za novoty v odvolacom konaní. Študijná základina bola samostatnou právnickou osobou, ale podľa zákona č. X9/X95X Sb. jej právnym nástupcom sa stali štátne majetky. V pozemnoknižnej vložke je zapísaná Uhorská náboženská základina a nie študijná základina. K rozhodnutiu NS SR X M Cdo X47/X006 uviedla, že sa zaoberalo študijnou základinou. Rovnaké závery boli prijaté aj v rozhodnutí X M Cdo 9/X0X0. Opätovne poukázal na rozhodnutie KS v Trenčíne 5 Co X76/X0XX z X5.06.X0X4, potvrdeným ÚS SR pod č. III.ÚS XX9/X0X6 zo dňa XX.0X.X0X6 zo záverov ktorých vyplýva, že Študijný fond bol samostatnou právnickou osobou, od cirkvi odlišnou a mal charakter verejného fondu, základiny. Stotožnil sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne. Rovnako sa stotožnil s dôvodmi, že žalobkyňa nepreukázala prechod nehnuteľností do vlastníctva štátu podľa zákona č. X4X/X947 Sb.. Zápis v pozn. vl., že nehnuteľnosti sú predmetom revízie nemá za následok prechod vlastníckeho práva. K Oznámenie Povereníctva školstva, vied a umení, odbor pre správu základín v Bratislave z XX.0X.X949 uviedol, že do roku X95X platil intabulačný princíp, vlastníctvo prechádzalo zápisom do pozemkovej knihy. Žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie nehnuteľnosti pre jej odňatie podľa zákona č. X4X/X947 Sb. a podľa tohto ustanovenia uplatnila nárok u neho ako u povinnej osoby. Preto, keď v žalobe uplatnila nárok aj podľa § X ods. X písm. h)- prevzatie bez právneho dôvodu, nárok nebol uplatnený výzvou do X0.06.X006. Preto musel byť zamietnutý ako prekludovaný. Ďalej uviedol, že sa stotožňuje so záverom súdu, že parcela č. XXXX nebola predmetom výzvy, a že nie je vecne pasívne legitimovaný vo vzťahu k parcele č. XXXX/X, pretože bola k 0X.05.X005 v užívaní a

držbe Lesov SR. Na tejto skutočnosti nič nemení zápis na liste vlastníctva jeho prospech. Napadnutý rozsudok považoval za správny a navrhol ho potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ X4 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ X59, X6X ods. X CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § X6X CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ X79, § X80 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ X8X CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ X85 ods. X CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § X89 ods. X CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože súd prvej inštancie založil rozhodnutie na nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne.

Podľa § 470 ods. X CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. X CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. X60/X0X5 Z.z. a nadobudol účinnosť 0X.07.X0X6, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. X a X CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § X9X ods. X CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

5. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd zmenil, alternatívne zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v súlade s ustanovením § X89 písm. a), b) CSP (odvolací súd dodáva - neboli splnené procesné podmienky a súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ak tento nedostatok nemožno odstrániť v konaní pred odvolacím súdom). Z obsahu odvolania nemožno zistiť, aké procesné podmienky žalobkyňa namietala, aké procesné podmienky neboli splnené. Rovnako z odvolania nevyplýva, akým úradným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalobkyňi uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žalobkyňa sa v tejto časti obmedzila iba na citáciu zákonných ustanovení, bez bližšieho špecifikovania, čím nevymedzila prieskum odvolacieho konania. Preto sa odvolací súd týmito dôvodmi nezaoberal. V ďalšej časti zdôvodnila odvolanie ustanovením § X65 ods.X písm. d),) f) CSP. Z obsahu odvolania opätovne nevyplýva odvolací dôvod písm. d (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Odvolací súd sa preto nezaoberal ani týmito odvolacím dôvodom. Pod písmenom f) namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. K akým nesprávnym skutkovým zisteniam dospel, neuviedla. Z obsahu celého odvolania vyplýva, že žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie týkajúce sa jej aktívnej vecnej legitímácie, nepreukázania prechodu vlastníctva na štát, nedostatkom vecnej pasívnej legitímácie žalovaného a nemožnosťou vydania parcely č. XXXX pre jej neuplatnenie vo výzve a následnou nemožnosťou vydania, pretože sa jedná o zastavené plochy a nádvorá.

6.Odvolací súd nemohol vyhodnotiť, či zistený skutkový stav súdom prvej inštancie je správny, pretože súd prvej inštancie sa v dôvodoch rozhodnutia obmedzil iba na vyjadrenia strán v priebehu konania a napriek tomu, že v zápisnici o pojednávaní konštatoval vykonania dokazovania listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, tieto v dôvodoch rozhodnutia vôbec nespomenul a listinné dôkazy vôbec nevyhodnotil. Jeho rozhodnutie je preto v rozpore s ustanovením § XX0 ods. X CSP, pretože nevyhodnotil skutkové tvrdenia a argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal, ako ich hodnotil.

7. Súd prvej inštancie zamietajúce rozhodnutie založil na nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne majúcej za to, že Uhorskú náboženskú základinu nemožno považovať za právnu predchodkyňu žalobkyne. Vychádzal z publikácie „Verejné základiny dištriktu Šafa X785-X954“ od autora F. U., v ktorej sa jednoznačne uvádza, že náboženské základiny nemožno stotožňovať s rímskokatolíckou cirkvou. Ide o samostatné subjekty a ich majetok bol tvorený z viacerých fondov. Právo disponovať a nakladať s náboženským fondom neprislúchalo cirkvi, ale štátu. Zásah cirkvi do jeho správy má len formálny a poradný ráz. Dispozičné právo nakladať s majetkom mal štát.

8. Žalobkyňa v priebehu konania odkazovala na rozhodnutia NS SR, v ktorých zaujal právny názor, že je právnu nástupkyňou základín a je daná jej vecná aktívna legitímácia. Predmetom dovolacieho konania vo veci X Cdo X47/X006 bolo posúdenie, či cirkev v Slovenskej republike má postavenie oprávnenej osoby podľa § X ods. X zákona. č. X8X/X99X Zb. v znení zákona č. 97/X00X Zb.. V dôvodoch rozhodnutia je uvedený: „Ešte v čase monarchie vzniknuté fondy(základiny): študijný fond, zriadený panovníckym aktom Márie Terézie, a náboženský fond súdna prax za prvej Československej republiky (porovnaj nález Najvyššieho správneho súdu zo X7. apríla X9X4 č. 6486, nález toho istého súdu z 8. maca X9X6 č. 45X5, rozhodnutia Boh. A X968/X9X4, Boh. A 540X/X9X6) aj právna teória (porovnaj napr.: Slovník veřejného práva československého, zv.II. Polygrafia, X. X9XX, str. 69X a nasl.: Heslo Náboženské fondy) považovali sa verejné fondy. Predstavovali osobitné majetkové podstaty nadačného typu a ich majetok spravoval štát s určením pre podporu katolíckej cirkvi. Majetkový základ študijného fondu bol vytvorený predovšetkým z majetku rehole jezuitov po jej zrušení pápežom Klementom XIV. (breve „Domunus ac Redemptor noster“ z XX.júla X77X), ktorý spočiatku bol spravovaný pod názvom „ jezuitská masa „. Tieto fondy mali slúžiť potrebám katolíckej cirkvi - ich účel (ako aj pôvod) mal bezprostrednú spojitosť s touto cirkvou. Odhliadnúc od predošlého historického vývoja treba zdôrazniť, že v porovnaní s Českom na Slovensku v päťdesiatych rokoch minulého storočia došlo k rozdielnemu vývoju: fondový život tu zanikol - došlo k ukončeniu činnosti fondu (pozri L. historickým souvislostem existence náboženské matice u nás, in Čtyřicet let církevních zákonů v Československu, Sekretariát vlády ČSR pro věci církevní, Praha, X898, nález Ústavného súdu Českej republiky z X. augusta X005 sp.zn. II.ÚS X89/0X, rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky z X. novembra X006 č.k. 5 A X5/X00X-7X).

Pre posúdenie, či je žalobkyňa oprávnenu osobou, nie je podstatná samotná skutočnosť, že študijná základina netvorila súčasť hierarchického zriadenia rímskokatolíckej cirkvi. Pri výklade pojmu oprávnenej osoby pre účely uvedeného zákona nemožno totiž obísť, aký bol pôvod (majetkový základ), účel a ciele fondu bezprostredne a zároveň stav, že ukončením jeho činnosti sa zmarili účel a ciele fondu bezprostredne zviazané s rímskokatolíckou cirkvou, t.j. že krivda spáchaná na tomto fonde predstavovala priamu krivdu voči rímskokatolíckej cirkvi, ktorú napraviť nepochybne sledoval zámer zákona č. X8X/X99X Zb.. Preto dovolací súd považoval za plne súladné so zákonom, aby v takomto prípade bola považovaná Rímskokatolícka cirkev v Slovenskej republike za oprávnenu osobu. Dovolací súd poukázal na rozsudok z X8. februára X00X sp.zn. X Cdo XX9/0X, ktorým NS SR uznal rímskokatolícku cirkev za oprávnenu osobu vo vzťahu k majetku patriacemu a odňatému náboženskej základine).“

V rozsudku X M Cdo 9/X007 z X7. februára X009 najvyšší súd rozhodoval na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora, namietajúceho aktívnu legitímáciu rímskokatolíckej cirkvi po náboženskej základine dôvodiac, že majetky náboženskej základiny nie sú účelovým majetkom cirkevným, ale verejno - prospešnými verejno-účelovými. Náboženská základina aj v zmysle zákona č. X6/X79X bola pomenovaná účelovým majetkom základiny a podľa toho aj spravovaná a využívaná. Náboženská základina bola zriadená za účelom financovania náboženských, cirkevných vecí a záležitostí, avšak nebola majetkom cirkvi. V súdnom konaní žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by jednoznačne preukázala prevod majetku náboženskej základiny na cirkev a svoju žalobu odôvodňovala len historickým vývojom.

Dovolací súd dovolanie zamietol s odôvodnením, že za situácie, keď na Slovensku už nepôsobí náboženská základina (fond), ktorej majetok bol priamo zviazaný s rímskokatolíckou cirkvou (pôvodom a účelom) pre posúdenie, či je žalobkyňa alebo nie je oprávnenu osobou, nie je podstatná samotná skutočnosť, že náboženská základina (fond) netvorila súčasť hierarchického zriadenia rímskokatolíckej cirkvi. Pri výklade pojmu oprávnenej osoby pre účely zákona nemožno totiž obísť, aký bol pôvod (majetkový základ), účel a ciele uvedeného fondu a zároveň stav, že ukončením jeho činnosti sa zmarili účel a ciele fondu bezprostredne zviazané s rímskokatolíckou cirkvou, t.j., že krivda

spáchaná na tomto fonde predstavovala priamu krivdu voči rímskokatolíckej cirkvi, ktorú napraviť nepochybne sledoval zámer zákona č. X8X/X99X Zb. Preto dovolací súd považuje za oprávnenú osobu rímskokatolícku cirkev a jeho výklad nie je neprípustne rozširujúcim, dokonca je komfortný aj s judikatúrou prijímanou za prvej Československej republiky, kedy sa pre účely aplikácie príslušnej zákonnej úpravy majetok verejného fondu (náboženského) chápal (posudzoval) zároveň aj ako cirkevný majetok (porovnaj dôvody rozhodnutia NS z XX.marca X9XX R I XXX/XX). Identické stanovisko zaujal NS SR v rozhodnutí X Cdo X47/X006.

V rozhodnutí X Cdo X0X/X009 z X0.novembra X0X0 voči žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, kde pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti bola Slovenská univerzitná základina, najvyšší súd dospel k zhodnému právnomu názoru, že cirkev je oprávnenou osobou. Odkázal na závery vyššie citovaných rozhodnutí.

V rozhodnutí X Cdo X08/X009 z X0 . novembra X0X0 najvyšší súd poukázal na právne normy a historické relevantné dokumenty, na základe ktorých dospel k záveru, že v rozhodnom období pre zmiernenie niektorých majetkových krív spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam, bola Rímskokatolícka cirkev so sídlom na Slovensku na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu vlastníkom všetkých nehnuteľností, pôvodne zapísaných v pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právne subjekty, teda aj C. na Slovensku. V závere rozhodnutia uviedol, že aj podľa dobovej predprevratovej judikatúry (viď nález Najvyššieho správneho súdu zo dňa X5.júna X9X5, č. 97X0/X6 atď.) platilo, že cirkevným majetkom (bona ecclesiastica) rímskokatolíckej cirkvi sa rozumel súbor vecí a práv majúcich majetkovú cenu, ktoré patrili cirkvi, trvale boli spojené s niektorým cirkevným ústavom a slúžili účelom cirkvi. I keď sa uznávalo, že sú právnym predmetom jednotlivých podstát cirkevného majetku jednotlivé cirkevné zariadenia a ústavy (kostoly, korporácie, benefícia základiny a pod) a že i platné právo priznávalo týmto ústavom právnú subjektivitu, nebolo možné prehliadnuť, že tieto ústavy, resp. majetkové podstaty im patriace, neprestávali medzi sebou právne súvisieť. Nestrácali preto svoj osobitný charakter a vlastnosť ako článok celého veľkého organizmu cirkvi, a že zostávali preto tiež v majetkoprávnom pomere vo svojej organizmom cirkvi náboženskej podriadenosti.

V rozhodnutí Ústavného súdu SR II.ÚS XX8/X0XX -X5 zo 06. apríla X0XX bolo posúdenie sťažnosti proti rozsudku NS SR X Cdo X0X/X009 (dôvody rozhodnutia sú vyššie citované). Ústavný súd sťažnosť odmietol ako neopodstatnenú, pretože závery prijaté najvyšším súdom nemožno považovať ani za arbitrárne, ale ani za zjavne neodôvodnené, pretože najvyšší súd vyčerpávajúcim a logickým spôsobom vysvetľuje, ako k nim dospel. Z jeho argumentácie je evidentné, že rozhodujúci dôraz kladie na posúdenie otázky, kto bol v zmysle reštitučného zákona poškodený tým, že odňaté nehnuteľnosti už neslúžili pôvodnému účelu. Svoj právny názor opiera aj o výber z relevantnej skoršej judikatúry a literatúry.

9. Z citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva jednoznačný právny záver, že žalobkyňa je právnym nástupcom po Uhorskej náboženskej základine. Súd prvej inštancie napriek tomu, že žalobkyňa sa v priebehu konania odvolávala na rozhodovaciu činnosť dovolacieho súdu a predložila jeho rozhodnutia do spisu, ponechal ich bez povšimnutia a svoj právny názor založil na publikácii citovanej v dôvodoch rozhodnutia. Súdu musí byť známa rozhodovacia činnosť jeho nadriadeného súdu a dovolacieho súdu a je viazaný judikatúrou súdu. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia vôbec neuviedol, prečo sa odklonil od záverov najvyššieho súdu a ústavného súdu. Neuviedol, prečo nerešpektoval právny názor svojho odvolacieho súdu, napr. vo veci X5Co/48/X0X9 z XX.0X.X0X0, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu B. Z. zo dňa X6.XX.X0X8 vysloviac právny názor, že aktívna vecná legitímácia žalobkyne je daná. Pokiaľ dospel k záveru, že žalobkyňa nie je vecne aktívne legitímovaná, mal tak rozhodnúť na prvom pojednávaní po podaní žaloby podanej X0.04.X007 a nie po uplynutí XX rokov od jej podania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

X0. Napriek tomu, že súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne, zaoberal sa samotným nárokom a dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala prechod vlastníckeho práva na štát. Svoj právny názor zdôvodnil jednou vetou, že zápis v pozemkovej knihe, že predmetné nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. X4X/X947 Sb. ešte neznamená prechod do vlastníctva štátu. V pozemnoknižnej vložke č.X je pod BX zapísaná ako vlastníka Uhorská náboženská základinaX/X (v správe likvidačnej komisie pre správu rímskokatolíckych cirkevných majetkov na

Slovensku v X.). Pod BX je zapísané Čd 5X5 zo X6.04.X9X5- Podľa žiadosti Štátneho pozemkového úradu v L. sa poznamenáva, že nehnuteľnosti súd zabrané štátom. Pod B7 Došlo dňa ?0X.X948 Čd XX8 podľa návrhu poverenictva pôdy a pozemkovej reformy sa poznamenáva, že nehnuteľnosti na strane A sú predmetom revízie podľa zákona č. X4X/X947 Sb.. V predchádzajúcej rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu (viď napr. rozhodnutie 5 Cdo 8X/98 z X0.novembra X998) najvyšší súd zaujímal právny názor, že v prípade záborového zákona č. XX5/X9X9 Sb. bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo najskôr zápisom do pozemkovej knihy, t.j. pozemnoknižný vklad vlastníckeho práva pre štát - vyžadoval intabuláciu. Zákon č. X4X/X947 Sb. nemal princíp intabulácie, ale podmienka nadobudnutia vlastníctva k prideleným nehnuteľnostiam platila aj po prijatí zákona. V závere rozhodnutia uviedol, že z hľadiska prechodu sporného majetku na štát bol rozhodujúci dátum súpisu majetku podliehajúceho režimu zákona č. X4X/X947 Sb. zo dňa X8.X.X948, vykonaný aj v pozn.vl., resp. dátum účinnosti Stredného občianskeho zákonníka z roku X950, t.j. dňom X.X.X95X, a to bez ohľadu na nezachované rozhodnutie o odňatí žiadaného majetku, pretože tento majetok držal a užíval ho odvtedy (nepretržite a bez akýchkoľvek pochybností) štát (resp. jeho orgány a organizácie) až do účinnosti reštitučného zákona.

Otázkou dobového výkladu a aplikáciou právnych predpisov týkajúcich sa I. pozemkovej reformy (predovšetkým zákona č. X4X/X947 Sb.) sa zaoberal ÚS SR v rozhodnutí IV. ÚS X94/X0XX zo 7. februára X0XX a uviedol, že zákon č. X4X/X947 Sb. v súčasnosti nemožno aplikovať ústavne súladným spôsobom. Potom je treba prihliadnuť na to, že krivdy, ktoré vyvolala aplikácia zákona č. X4X/X947 Sb., sa štát snažil zmieniť a do určitej miery napraviť reštitučnými zákonmi a súčasná aplikácia a výklad zákona by v tejto veci mal v zásade rešpektovať ich podstatu a zmysel. Na toto rozhodnutie potom nadviazal NS SR v rozhodnutí 4 Cdo X65/X0XX z X4.júna X0X5 v ktorom uviedol, že prevzatím podľa § 6 ods. X zákona za splnenia predpokladov uvedených v tomto ustanovení prechádzali nehnuteľnosti do vlastníctva štátu. Avšak týmto prevzatím sa rozumelo právne prevzatie nehnuteľností v súlade s II. Časťou náhradového zákona nazvanou prevzatie, na ktorý odkazovala práve posledná veta § 6 ods.X zákona č. X4X/X947 Sb.. Právnym prevzatím nehnuteľnosti bol vklad vlastníckeho práva na štát na návrh pozemkového úradu podľa § X6 a nasl. Náhradového zákona. K obdobnému záveru dospel súd v rozhodnutí 6 Cdo 84/X0X0 z X0.XX.X0XX v ktorom uviedol, že poznámka o zábore a o zamýšľanom prevzatí nehnuteľností nemá účinky prechodu vlastníctva na štát: k právnemu prevzatiu. t.j. nadobudnutiu vlastníctva k zabranému pozemku štátom podľa zákona č. XX5/X9X9 Sb. dochádza až vkladom vlastníckeho práva pre štát na návrh pozemkového úradu - § X6 zákona č. XX9/X9X0 Sb..

Súd prvej inštancie po konštatovaní, že žalobkyňa nepreukázala prechod vlastníckeho práva na štát podľa zákona č. X4X/X947 Sb. následne v poslednej vete bodu 58 konštatoval, že zo zápisu vo vložke nevyplýva, že by predmetné nehnuteľnosti, ktorých vydania sa žalobkyňa domáha, prešli do vlastníctva iným spôsobom ako prevzatím bez právneho dôvodu, tak ako je to uvedené v § X ods.X písm. h) zákona č. X6X/X005 Z.z.. Ďalej svoje konštatovanie nezdôvodnil, neuviedol, prečo nárok žalobkyne posúdený v prvej časti bodu 58. ako nepreukázaný a v X. časti ako preukázaný prevzatím bez právneho dôvodu mal vplyv na zamietnutie žaloby.

XX.V bode 56, súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti vydania parcely č. XXXX dom, pretože nebola uvedená vo výzve a je zapísaná na LV č. XXX kat. úz. P. I. ako zastavané plochy a nádvorcia a nie je predmetom vydania podľa X ods. X zákona č. X6X/X005 Z.z.. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že jej výzva na vydanie nehnuteľnosti obsahovala uvedenú parcelu a spĺňala všetky náležitosti. K zamietnutiu žaloby z dôvodu nemožnosti jej vydania, sa nevyjadřila. Odvolanie je zo dňa X0.X0.X0X0. V tom čase jej muselo byť známe rozhodnutie NS SR 7 Cdo X69/X0X6 zo X4. júna X0X8 publikované pod R 75/X0X9 s právnou vetou:“ Spôsobilým predmetom navrátenia vlastníctva podľa § X ods. X písm. a) zákona č. X6X/X005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam nie je iná než poľnohospodárska pôda, ktorej legálnu definíciu vo forme taxatívneho výpočtu obsahuje ustanovenie § X písm. b) zákona č. XX0/X004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene a doplnení zákonov. Spôsobilým predmetom navrátenia vlastníctva podľa § X ods.X písm. b) zákona č. X6X/X005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam sú výlučne stavby zodpovedajúce tam uvedeným kritériám (bez pozemkov).“ Z uvedeného rozhodnutia vyplýva záver, že spôsobilým predmetom navrátenia vlastníctva podľa § X ods. X písm. a) nie je iná než poľnohospodárska pôda a spôsobilým predmetom vydania podľa § X ods.X písm. b) zákona č. X6X/X005 Z.z. sú výlučne stavby zodpovedajúce tam uvedeným kritériám.

XX. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Právny názor vyslovený odvolacím súdom v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne je pre súd prvej inštancie záväzný. Preto posúdi jej nárok v súlade s uplatnenou výzvou, rešpektujúc rozhodnutia ÚS SR IV.ÚS X50/X009 z X0 .04.X009, I.ÚS XX/X0X0 zo 07.07.X0X0, III.ÚS X8X/X009 z 09.XX.X009, II.ÚS 4X9/X009 z X5.XX.X009, II. ÚS 4X/X0XX z X0.09.X0XX a nasledujúcich v otázke posudzovania náležitosti výzvy na uplatnenie nároku v zmysle zákona č. X65/X0X5 Z.z..

XX. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne a náhrade trov odvolacieho konania (X96 ods. X CSP).

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov X : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).